

เรียนไทยได้จีน : นิทานสุภาษิตจีน (322) 成语故事 (322)

วันที่ 23 มิถุนายน 2567 - 10:50 น.

Facebook

Twitter

LINE

Copy Link

ที่มา	คอลัมน์ "เรียนไทยได้จีน"
ผู้เขียน	อ.ช่อชิง เมธาธารณกุล ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร มฟล.

เรียนไทยได้จีน : นิทานสุภาษิตจีน (322) 成语故事 (322)

นิทานสุภาษิตจีนที่ “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอในฉบับนี้คือ 顺手牵羊/順手牽羊 shùnshǒu qiān yáng (จุ้นโจ่ว เขียน หยาง) โดย คำว่า 顺手 shùnshǒu (จุ้นโจ่ว) แปลว่า ฉวยโอกาส หยิบติดมือ เอาติดไปด้วย 牵/牽 qiān (เขียน) แปลว่า จูง ลากจูง 羊 yáng (หยาง) แปลว่า แกะ เมื่อรวมกันแล้วจะหมายถึง ถี้อโอกาสจูงแกะติดมือไปด้วย ซึ่งเป็นหนึ่งในกลยุทธ์การศึกของจีน ในหัวข้อจูงแกะติดมือ มาดูตัวอย่างจากนิทานสุภาษิตจีนนี้กัน

ตำแหน่งผู้นำ ผู้บริหารชั้นสูงสุดนั้น เป็นตำแหน่งที่เฝ้าหวนหวนไฝ่ฝันของผู้คน เมื่อได้ตำแหน่งเหล่านี้มาแล้ว จะทำอย่างไรให้ผู้คนทั่วไปยอมรับ เชิดชู และอยู่ในตำแหน่งนั้นได้อย่างยาวนานทั้งยังปลอดภัยนั้น นับเป็นความท้าทายยิ่งนัก

ในยุคชุนชิว 春秋 Chūnqiū ที่รัฐฉี 齐国/齊國 Qí guó (ฉี กั๋ว) ภายใต้การปกครองอันยาวนานกว่าหกสิบปีของฉีจวงกง 齐庄公/齊莊公 Qí zhuāng gōng รัฐฉีซึ่งเดิมที่เป็นรัฐที่มีแต่ศึกชิงอำนาจภายในอันยุ่งเหยิง ก็ค่อยๆ เป็นปีกแผ่นมั่นคงขึ้น จนถึงวันปลายท้ายชีวิตในราชบัลลังก์ของฉีจวงกงนั้น มีรัฐเล็กรัฐน้อยต่างมาอ่อนน้อมต่อรัฐฉีมากมาย ฉีจวงกงน่าจะจบบทบาทได้อย่างโดดเด่น แต่ทว่าน่าเสียดายที่ท่านเป็นคนมีข้อเสียอยู่อย่างหนึ่งคือ เป็นคนเจ้าชู้ มากมากในกาม

ครั้งหนึ่งท่านได้ไปร่วมดื่มฉลองที่บ้านของเสนาบดีชุยจู่ 崔杼 Cuī zhù ผู้ซึ่งฉีจวงกงไวใจที่สุดคนหนึ่ง ในงานเลี้ยงคืนนั้น ฉีจวงกงเห็นภรรยาของเสนาบดีชุยจู่มีรูปร่างน่าตาเป็นที่ต้องใจยิ่งนัก จึงหาโอกาสตอนเสนาบดีเผลอ ลอบไปมีความสัมพันธ์ลับๆ ด้วย เรื่องนี้ต่อมาเสนาบดีชุยจู่รู้เข้า จึงเค้นเอาความจริงจากภรรยา ภรรยาได้เล่าให้ฟังว่า ในงานเลี้ยงครั้งหนึ่งตอนที่สามีมีกิจธุระด่วนกลางคืนที่ต้องไปเสาะสางทันทีนั้น เจ้านายฉวยโอกาสมาบังคับข่มขืน หลังจากนั้นก็ไม่กล้าเอาความ เพราะเป็นเจ้าชีวิต จะบอกสามีก็ไม่กล้า เพราะกลัวสามีบูมบ่ามทำเรื่องใหญ่โต แล้วชีวิตของทั้งครอบครัวก็จะไม่ปลอดภัย จึงได้แต่เก็บความละอายนี้ไว้แต่เพียงผู้เดียว

ที่มาภาพ <https://image.baidu.com/search/detail>

เมื่อซุ่ยจูทราบความจริงทั้งหมด ก็รู้สึกโกรธแค้นเจ้านายตนเองยิ่งนัก และคิดว่าถึงเวลาแล้วที่จะต้องกำจัดเจ้านายผู้ไม่อยู่ในครรลองครองธรรมคนนี้ เขาจึงคิดหาแผนการ และวางแผนอย่างเงียบๆ จนครั้งหนึ่ง บ่าวผู้รับใช้ใกล้ชิดของฉีจวงกงทำผิด จึงถูกฉีจวงกงสั่งลงโทษเชียนตีร้อยแค้น ทำให้บ่าวคนนี้เจ็บแค้นใจยิ่งนัก เมื่อเสนาบดีซุ่ยจูรู้ จึงเข้าตีสนิทโดยใช้เงินทองซื้อใจบ่าวคนนี้ไว้ โดยทำหน้าที่คอยแจ้งข่าวกำหนดการต่างๆ ของฉีจวงกงให้เสนาบดีซุ่ยจูทราบ

แล้วโอกาสก็มาถึง เมื่อวันหนึ่ง ฉีจวงกงต้องจัดงานเลี้ยงต้อนรับแขกบ้านแขกเมือง เสนาบดีซุ่ยจูกับพวกจึงเสนอสถานที่จัดงานเลี้ยงซึ่งอยู่ใกล้กับจวนพักของเสนาบดีซุ่ยจู เมื่อใกล้ถึงวันกำหนดงานเลี้ยง เสนาบดีซุ่ยจูก็แจ้งไปว่า ตนเองป่วยหนัก ไม่อาจไปร่วมงานเลี้ยงได้ ขอรักษาตัวอยู่ที่บ้าน ฉีจวงกงทราบเรื่อง ก็ดีใจยิ่งนัก และแจ้งกับบ่าวว่าหลังจากงานเลี้ยงจะไปเยี่ยมเสนาบดีซุ่ยจู ซึ่งพอซุ่ยจูทราบเรื่อง ก็คิดว่าแผนการขั้นต้นสำเร็จลงแล้ว จึงสั่งการภรรยา และบรรดาบ่าวรับใช้ทั้งหลาย พร้อมเตรียมการทหารข่มไว้

เมืองงานเลี้ยงจบลงในตอนดึก ฉิวจงกวงพร้อมมองครีก็มาถึงบ้านของเสนาบดีชุยจู่ หมอรายงานฉิวจงกวงว่า ชุยจู่ป่วยหนัก เพิ่งกินยา และหลับไปเมื่อสักครู่ ไม่ต้องการให้ใครรบกวน ฉิวจงกวงกลับดีใจยิ่งนัก เพราะในความจริงแล้วเขาไม่ได้ตั้งใจจะมาเยี่ยมคนไข้ เขาเพียงใช้ข้ออ้างมาเยี่ยม และหาโอกาสไปพบนางชู่ของตนเท่านั้น เมื่อเห็นว่าเป็นโอกาสแล้ว ฉิวจงกวงจึงรีบวิ่งไปยังห้องพักของภรรยาเสนาบดีทันที เมื่อเข้าไปในห้องได้ ก็พบว่าภรรยาเสนาบดีไม่ได้แสดงอาการตกใจ กลับทำเป็นดีใจ และโผล่เข้ากอดฉิวจงกวง

ขณะที่ฉิวจงกวงโอบกอดนางอยู่นั้น ก็มีบ่าวมาเคาะประตูเรียกให้นางออกไปป้อนยา เพราะเสนาบดีไม่ยอมให้ใครป้อน ดังนั้น นางจึงขอตัวไปทำธุระสักครู่ ขณะที่ฉิวจงกวงรออยู่ในห้องนางอยู่นั้น ก็มีเสียงเอะอะอีกทีก็ไปทั่วว่า มีขโมยเข้ามา ท่านเสนาบดีมีคำสั่งให้ช่วยกันจับขโมย และถ้าจับได้แล้วให้สังหารในทันที

หลังจากนั้นก็ยังมีเสียงดังมาว่าขโมยเข้าไปในห้องนายหญิงแล้ว ทหารทั้งหมดจึงทำการล้อมและจับกุมขโมยได้ ถึงตอนนี้ฉิวจงกวงก็คิดว่า ข้าเป็นถึงเจ้าผู้ครองนครรัฐฉี พวกเจ้าไม่รู้หรือไง ไปเรียกเจ้านายพวกเจ้ามา เหล่าทหารก็ตอบว่า เจ้านายไม่สบายไม่อาจมาได้ และเจ้านายได้สั่งว่า จับโจรใดให้สังหารได้ทันที เจ้าเป็นใครเราไม่รู้ รู้แต่ว่าเจ้าเป็นโจร และยังบังอาจเข้ามายังห้องนายหญิงอีก พุดจบ ชีวิตของฉิวจงกวงก็จบสิ้นลงในเวลานั้นเอง

ข้อคิดจากประโยคสุภาษิตนี้

成语比喻：顺便拿走别人的东西。

成語比喻：順便拿走別人的東西。

Chéngyǔ bǐyù: Shùnbìan ná zǒu biérén de dōngxi.

เฉิงยหวิ ปี้ยวี่: ฉุ่นเปี่ยน หนา โจ้ว เปี่ย เหวริน เตอะ ตงซี

สุภาษิตเปรียบว่า โอกาสหยิบฉวยของคนอื่น

ประโยคตัวอย่างที่ใช้สำนวนสุภาษิตนี้ เช่น

签名后，他顺手牵羊把我的笔拿走了。

簽名後，他順手牽羊把我的筆拿走了。

Qiānmíng hòu,tā shùnshǒuqiānyáng bǎ wǒ de bǐ ná zǒule.

เขียนหมิง โห้ว, ทา จุ้นโจ่วเขียนหยาง ป่า หวู้ เตอะ ปี่ หนา โจ่วเลอ.

หลังการลงนามแล้ว เขาก็เอาปากกาของฉันไปด้วย